

ПОТОМЪК

Брой 40

Страница за пионерите

година VI

КРАИ СЛЪНЧЕВОТО ЧЕРНОМОРИЕ

Вече няколко години пионерите от Еленския балкан летуват в свой лагер на нашето слънчево и златисто Черноморие. Тая година лагерът в с. Бяла — Варненски окръг беше обновен с нови, просторни и светли слънчеви сгради за над 40 хил. лева. Една от коледна мечта стана действителност.

Откъм сините морски далнини подухва хлад. Слънцето като огнено кълбо се издига над тъмозелените води и от сягата му се оцветяват едри маминови капки. Целият хоризонт пламти. Подпани чакли летят на вятър, оглеждат, заустелия бряг, слезат ниско над голите скали и отново се издигат към слънцето. В такава утрин можеш с часове да стоиш срещу изгрева, да гребеш с очи от живописната панорама, сякаш наричан от художник-вълшебник, да пишеш бистрата зеленина, оцветява високата бряг.

Една лагерничка е станала глас. Тя не може да се наравда на тази гледка, на това бурливо море, чийто вълни докосват с устните си ластия пясък и пак се връщат в тъмните дълбини на морето. През открития прозорец Иванчик дотува весел глас на чайките, на птиците, взема лист и крадешком моливи тръба по бялата хартия. С първото си писмо тя иска да зарадва родителите си, да сподели своите вълнения и трепети. Очите й, тихи и спокойни, са пълни с нежност и топлина.

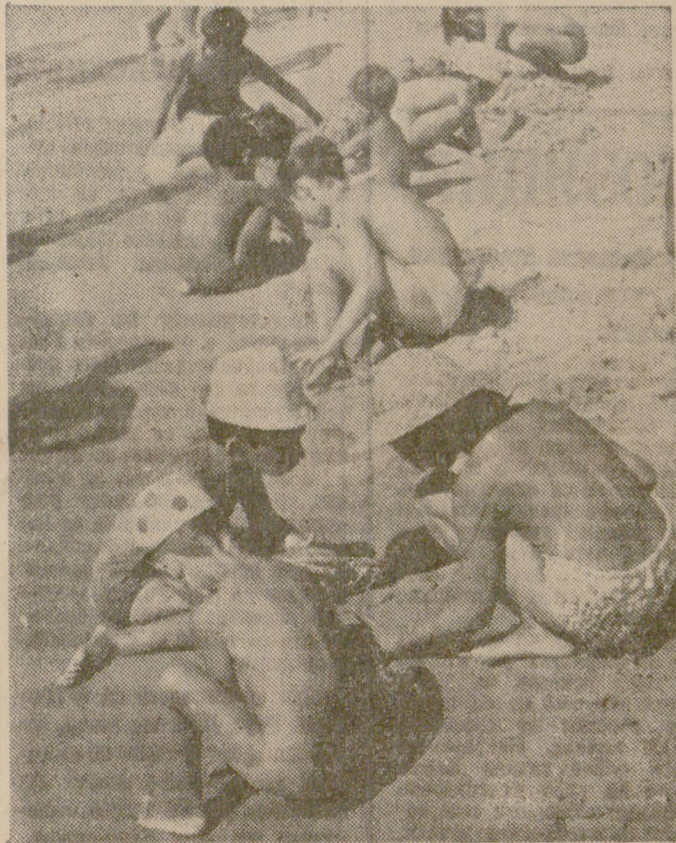
Слънцето е застанало високо над морето. Лъчите му обляват Белевските бани, слизат в прохладните пазви на лозята, натежали от плод и като палави, ранобудни деца надничат в утихналите спални помещения. Тръбачът дава сигнал. Екват ободри телните гласове. Понасят се звуците на акордеона. Гласът се изпечените здрави тела. Ведрината ободрава, багри детските лица с лека руменина.

Наметнато е вдигнато жиният председател Румяна Мутафова дава последни разпоредби. Някъде високо в сините таласи на небето лети птица с посребрени крила. Десетки очи се обръщат към нея. Проследяват я дълго, докато се стопи в синкавата

мъгла на хоризонта. Детство! И то е като птиците...

Хубави, незабравими са черноморските вечери! В тях дълго трепти морният заник, багри острожелите планински върхове и чуки и заспива в прегръдките на пенливите вълни. Тази вечер дружината е неспокойна. Група пионери и младежи от Полша са гости на Еленския лагер. Усмивнати и весели запяват всички. Дружинният председател Р. Мутафова обявява срещата. Разменят се подаръци. Редят се стихове, песни и от наша, и от полска страна.

Нощта е наметнала морето и земята с тъмната си дреха. На бледосиньото небе една след друга се роят и висят на пламтящи гроздове едрите летни звезди. Акордео и песните гонят задрямалата тишина. Звучите се понасят плавни, прошемуляват край развеселените лица, вли



СЛЪНЦЕ, МОРЕ, ДЕГСТВО.

Детски театър в Разпоповци

Още от малък Христо Търсанков от малкото балканско село Разпоповци обикна театъра, сцената. За него най-приятни часове и вечери са били тия, когато е излизал на разпоповската сцена, а после на сцената и в град Елена. Там, под негово ръководство, самодейният театрален колектив изнесе не една пиеса, оперета, хумористични спектакли, получили високи оценки. Като секретар на читалище „Напредък“ в Елена той отгледа много сили и енергия, много любов и огън. И сега, завърнал се в Разпоповци като пенсионер, той изгради детски театър с най-палавите деца от селото. И за голяма изненада първото представление на пиесата „Три сестри“ беше посрещната с голяма радост и задоволство. Макар и много малки, без всякаква техническа подготовка, децата играха с умение и усет на артисти.

Пиесата „Три сестри“ беше изнесена пред жителите на селото и ученици от Елена и заслужено спечели сърцата на всички.

В чест на предстоящата 90-годишнина на читалището в Разпоповци, детският театър отново ще изненада гостите с нова своя постановка.

Биолета ВАСИЛЕВА
ученичка от 8 кл. гр. Елена

Поетична скривалица

Я кажи ми

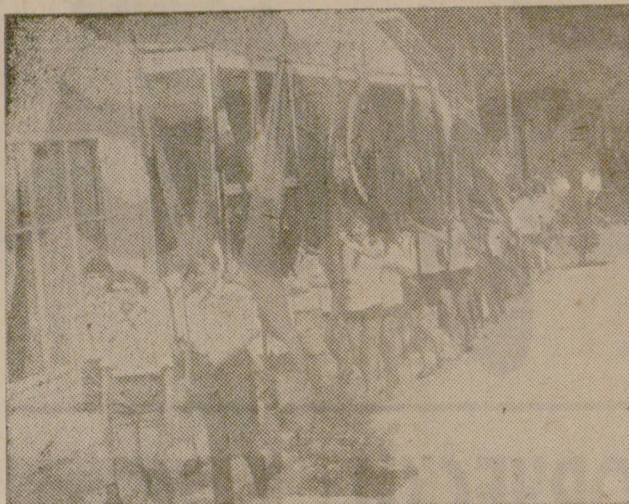
Я кажи ми, облаче ле бяло,
отде идеш, де си ми лелято?
Не видя ли татковини ми двори
и не чу ли майка да говори:
„Що ли прави моето чедо мило,
с чужди хора чужди хляб делило?“
Ти кажи й, облаче ле бяло,
че жив и здрав тук си ме видяло.
И носи й от мен много здраве.
Много мина, мъничко остава.
Наближава в село да се върна,
да се върна — майка да прегърна.

Ран ВОСИЛЕК

Адреси от Полтавска област

Полтавска област, Диканьск. район, с. Великие Будни, средная школа: Ченцова Людмила, уч. 5 кл.; Бараненко Людмила, уч. 5 кл.; Олещир Нина, уч. 7 кл.; Олещир Людмила, уч. 7 кл.; Лазоренко Ольга, уч. 8 кл.; Полякова Светлана, уч. 5 кл.; Калаченко Анна, уч. 7 кл.; Григорук Татьяна, уч. 6 кл.; Зуменко Надя, уч. 5 кл.; УССР, г. Полтава, ул. Р. Люксембург 82 а, кв. 3, Анциполовской Елене, уч. 4 кл.; УССР, г. Полтава, ул. „П. Коммуна“ 25 а, кр. 3.

ДОСТОЙНИ ЗА СВОИТЕ БАЩИ



десетгодишен лагер, който с всяка измината година благоустрояват и разхубавяват. Сега той разполага със седем корпуса, в които са спалните помещения, чисти и подредени с вкус. Тук най-малките след петия ден вече сами оправят леглата си. Хареса ми и това, че на родителите се разрешава да идват на свиждане само един път за цялата смяна, за да може децата да привикнат на самостоятелност.

Разгледахме кухнята, снабдена с най-нови съоръжения за бързо и качествено приготвяне на храна. Наближаваше обед и вече се носеше дразнещият аромат на вкусно ядене, което скоро щеше да бъде сервирано в просторната столова, от тавана на която широките крила на вентилаторите вееха хладина.

Лагерът е един чудесен кът, потънал в зеленина, сред борови гори, цветни лехи и плодни дръвчета. Наблизо е река Ворскла, където децата се къпят. В момента за най-малките се правеше басейн в самия лагер.

Понеже тук почитава се пещерната култура, на територията на лагера са били докарани над 1000 камiona с плодороден чернозем, за да го превърнат в една цветна градина.

Когато говорях за лагера „Фонтан“, не мога да не спомена за ония двама възторжени приятели и вдъхновители на пионерите — началника на лагера Владимир Бажаев и пионерската ръководителка Нина Ридас, които носеха в себе си възторжения дух на младостта, ентузиазма и любовта на онова поколение, което премина през огъня на войната. Тая любов към родината с голямо умение те насаждаха в душата на своите възпитаници. Тая любов аз видях да греє в очите на всяко дете, когато те пееха песента за родината и особено „Хотят ли руските войни“.

Аз слушах и бях спокоен за тия деца и за тяхната неопитна родина, която имаше зад гръба си и тях — доблестни пионери. И през мен премина като тръпка вехният девиз: „Родино, бди спокойна. Децата са достойни за бащите си!“

Христо МЕДНИКАРОВ

Там, дето аз съм пораснал.

ЛЯСКОВЕЦ

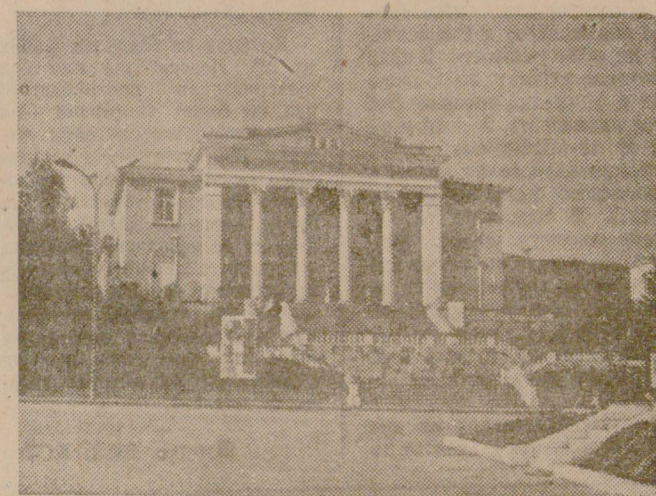
Лясковец. Един малък и хубав град с интересен поминък, предприемчиви и трудолюбиви жители, запазили свободолюбивия и бунтовен дух на децата.

Селището е древно. Отнасят неговото съществуване още към времето на Втората дора на Първата българска държава. Първият писмен документ, в който се говори за Лясковец е един турски ферман от 16 юли 1810 г., повторение на ферман от 1538 година. Още през турското робство Лясковец се е ползувал с известна независимост като дарение на зетя на султан Сулейман I — Руستم паша.

За името на града се спори. Има мнение, че произлиза от „лес“ — гора, тъй като е бил разположен сред гори. Преобладава обаче мнението на Моско Москов. В южната страна на града, където е било първото заселване, е имало богата лескова растителност и именно тя е дала названието на селището, чието старо име е Лясковица. По времето на Втората българска държава то е обхващало 5 поселения: „Светицата“, „Чертовец“, „Слатинското дере“ и „Рибарево“.

Разширяването на стопанските отношения и разложението на турската феодална система през XVIII в. довеждат до нарастване на населението на нашите градове. Проблемът за изхранването на увеличеното население в Лясковец се разрешава с развитието на градинарството и лозарството. Лясковици са първите градинари на страната. Будни, предприемчиви, упорити. Със своя труд разнасят славата на българите във Влашко, Молдава, Русия, Австро-Унгария, Сърбия. Усеща се полът на европейската цивилизация. Затова сега в градския музей се уцудваме на изцяло порцеланови съдове, употребявани в Лясковец, на дървените лъжички — руски модели, на самоварите, на красивите сватбени костюми. Под много влияние се е формирал този вкус.

Интерес представлява за всички организацията на градинарите. Всяка махала е



създавала свое дружество, имала е свое знаме. Славя се Лясковец и със традициите в лозарството.

Възрожденската иросвета пропика лесно сред напредничавите, будни хора. През 1802 г. Никола Жеков откри ва първата читалня, 1870 г. е забележителна с основаването на народното читалище, преименувано в 1878 г. в читалище „Напредък“. В този град е издален и първият учебник по земеделие.

Стари са и бунтовните традиции — поредица от устания в Браилските бунтове, Велчовата завера. Капитан дядо Николовото въстание, четите на Филип Тотю и Стефан Караджа, въстанието на Хаджи Ставри. Раковски и Левски намират в Лясковец добри помощници.

Бузлуджанските искри запалват умовете на Еню Гайдов, учителя Александър Мутев, от декември 1918 г. води началото си местната партийна организация. Очертава се ярка фигурата на партийния организатор Първан Герджиков. В историята на комунистическото движение славна дата е 15 февруари 1920 г. — първият ден на Лясковската комуна.

В годините на съпротивата 1941—1944, когато в Горнооряховския партизански окръг се сформират първите партизански чети. От града отива в Балкана пръв Димитър

Стоишков. РМС е отицнен по мощник на Партията.

Лясковец посреща на 9 септември свободата с цената на 19 жертви. Ще се помнят имената на Николай Усенлиев, Петър Караминчев, Иван Иванов, Димитър Найденов, Иван Гърмидолов, Стефан Шиков.

Лясковец днес — модерен социалистически град с млада следвоенноседемгодишна промишленост, с интересно архитектурно решение, приветлив и гостоприемен. Изостаналата икономика е забравена в миналото. Сега тук са създадени Държавен винарски завод, Държавен завод за автоматични везни, Държавно предприятие за тежестен амбалаж, Авторемонтен завод „Победа“, Механичен завод, Държавно предприятие „Етар“ за пластмасови изделия, развива се кооперативната промишленост. Строят се модерни жилища, реставрирана е ул. „Първан Герджиков“. Приятно впечатление правят съвременното оформление на центъра — площад „Лясковска комуна“. Ново училище и детски градини отварят вратите си за най-малките граждани.

С всеотдайната си работа и ентузиазъм трудежите си на град Лясковец осъществяват решенията на БКП, доказват привързаността и любовта си към своя град, към своята Родина.

Мариана КЕФИРОВА

Весело лято ИГРИ

ЖАБИ



Звената или отрядите се строят в една линия. Площадката се превръща в „блато“. Играчите по команда „три“ започват по жабешки да кракат, подкачайки към набелязаната цел. Уморените, спрелите се или седналите на мята се отстраняват от играта.

Колкото по-малко жаби останат на блатото, толкова играта е по-интересна.

Тази игра добре развива мускулите на краката.

ДРЪН-ДРЪН



В тази игра могат да участвуват много деца. Един от играещите взема в ръцете си звънец. Двама — водят. Играчът със звънеца бяга по площадката като се старае да се изплъзне от водещите, които пък трябва да го докоснат с ръка. В най-опасния момент играчът предава звънеца на някого от децата. Звънецът преминава от ръка в ръка, водещите се стараят да изтласкат бягащия на края на площадката, където е трудно да получи поддръжка, тъй като да се излиза извън пределите не е разрешено. Докоснатият и оня, от който преди това е бил получен звънецът, сменят водещите.

Пионери и чавдарчета.

Очакваме вашите писма и дописки от лагерите и детските площадки.

БОР



НОЩНО ПРИКЛЮЧЕНИЕ

ПРИМЕР НА ИНИЦИАТИВА, НА НОВАТОРСТВО И ПРЕДПРИЕМЧИВОСТ

Челниците, първенците са хора със златни ръце, с голям ум, с широко сърце. Те са новатори — борци срещу консерватизма, които не се помиряват с днешното, вървят напред, рушат и то ва, което за някои е постижение, налагат нови решения, нови технологии, нови рационални подходи, нови изобретения и рационализации и т. н.

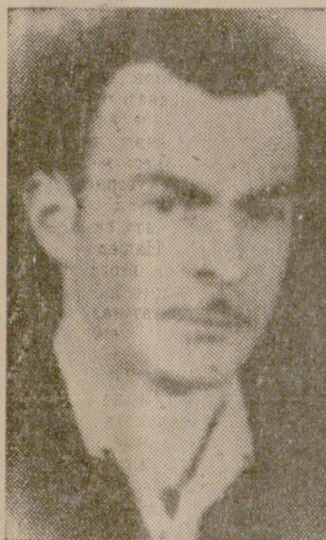
Челниците и първенците показват на какво е способен свободният труженник на социализма, как трябва да работи и твори истинският стопанин на социалистическото общество и на социалистическите предприятия. Това са хора с неукротима енергия и творческа мисъл. Челниците и първенците показват как най-бързо, с най-малко разходи на труд и средства може да се увеличи националното богатство; техният принос се оценява не в килограми, а в хиляди тонове злато. Те са

пример на инициатива, на новаторство и предприемчивост.

Първенците в производството са образец на новото отношение към труда, към социалистическата собственост, към социалистическата дисциплина, към труженниците на социалистическото общество. У тях като вътрешна същност е възпалена любовта към труда и прогреса. Те изцяло са се отдали на своята работа, с любов и ентузиазъм изпълняват своите задължения, увличат след себе си своите другари и сочат пътя напред. Затова с право можем да ги наречем двигатели на живота, пионери и творци на техническия прогрес, член отред на всеобщата борба за висока обществена производителност на труда.

Тодор ЖИВКОВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА



Ако посетите Машиностроителния завод в Павликени, за да се срещнете с формовчик-леяр Стефан Чумпалов, не питайте никога, а се отправете направо за лярния цех. Там ще ви го покажат сред формовчиците. Иначе и не може да бъде. Нали 20 години вече той е посветил на тази мъжествена в днешно време професия.

Родното му село е Карансено. Родителите му са водели беден и труден живот. Това принуждава Стефан Чумпалов още шестнадесетгодишен да напусне родното село, за да търси по-добро преизпитание. Така в един априлски ден на историческата 1944 г. заминува за Павликени, за да постане в работилницата „Берко“, която извършва ремонт на трактори и въжешки. След 3 месеца ремонтът свършва и той е принуден да тръгне с въжешка по селата като помощник-машинист, защото чорбаджиите не се съгласяват да го оставят в работилницата.

На тая работа той посреща изгрева на свободата на нашата страна. Да отиде на фронта доброволец искаше и малкият Стефанчо, но

липсваха години.

По това време започва да се формира първата тракторна бригада, която трябва да изоре 15 000—20 000 декара земя от преосушените блати край с. Вардим. Задачата е високопартиотична и той се запалва да даде своя принос за изпълнението ѝ. Тук получава солидна заплата в труда и започва да усеща все по-голяма сила и смелост. Привършил орането и сеитбата във Вардим, той се връща отново в Павликени и постъпва в предприятието „Варяния“ (днешния машиностроителен завод) и става ляр. Тая професия, на която впоследствие отдаде повече от 20 години от своя живот, тая професия, която през 1963 г. отличи гърдите му с „Народен орден на труда“ — златен, тази професия, която за Първи май т. г. отново качи на гърдите му вече орден „Червено знаме на труда“, тази професия, която стана смисъл и съдържание на живота на комуниста и човека Стефан Чумпалов. До тези високи правителствени отличия стигна, преодолявайки много трудности.

Десетки леярни и формовъчни е обучил Чумпалов, над 40 рационализаторски предложения е направил и всичко това с една безпирмерна енергия и всеотдаен труд, с голяма любов към лярската професия.

Натурален голям опит в лярската професия, сега Стефан Чумпалов се занимава с по-сериозни проблеми. Един от тях е етажното легене да се приложи не частично, а масово, защото в него има резерви за повишаване на производителността на труда и снижаване на себестойността на тон отливка. От няколко месеца вече той прави системни наблюдения, които ще му послужат за сериозни анализи за отстраняване на допуските все още слабости в лярството.

Атанас ПАСКАЛЕВ

С ВЗИСКАТЕЛНОСТ И ОТГОВОРНОСТ

Много са имената на изтъкнатите майстори и отлични производственици в Завода за автоматични везни — Лясковец. Те представляват може би една четвърт от целия колектив. Сред тях има и стари, закалени комунисти, има и по-млади, които скоро са влезли в редовете на Партията, но отдават всичките си млади сили и творческа жар в работата, в изпълнението на заводските задачи.

Един от тези млади хора в Завода за автоматични везни е Григор Димитров Григоров, 26-годишен, с четиригодишен стаж като шлюсер.

Тъй като в цеха, в който работи той, беше много шумно и душно, излязохме и седнахме на една пейка сред заводския парк. Още преди да се срещнем, бях разговарял с председателя на заводския профкомитет Ангел Ставков, който сподели много хубави неща за него. И сега, когато слушах думите на Григоров, от които лъхаше скромност и откровеност, аз вече имах ясна представа с какъв човек разговарям и усещах голямото богатство, което се криеше в душата му.

Сега той си припомняше онези дни на 1968 година, когато, напускайки казармата, подаде документите си за работа в Завода за автоматични везни. Беше завършил професионално-техническо училище в Дряново и искаше да постъпи като шлюсер. Назначиха го. Първата седмица бе седмична на изпитание. Дали ще издържи? Възложиха му работа не съвсем достойна за квалификацията му — да изпизва различни елементи. Беше му малко обидно, но изтърпа. Доказа, че може да работи всичко, че е съзнателен и волев.

И ето, три години след това той получи собствен качествен шемпел. Това не е само доверие, а и заслужена награда. Само една година след постъпването му в заво



да Григор Григоров е приет в редовете на Българската комунистическа партия. Както казва самият той, това е най-големият ден в неговия живот. Сега, не само като комсомолец, а и като комунист той е още по-взискателен. Особено след като започна да работи със свой качествен шемпел. Защото детайлите, които довършва, отиват направо в монтажния цех и ако нещо в тях е некачествено, би попречило на правилния и бърз монтаж на везните. Затова Григоров на всеки 10—15 бройки прави леирическа проверка на детайлите.

От година и половина Григоров е постоянен ударник. През първото тримесечие на 1972 г. цехът, в който той работи и на който е председател на профкомитета, изпълни производствения си план 125 на сто, а самият Григоров — около 150. На сто. За второто тримесечие процентите не са по-ниски — за цеха 130, а индивидуално — 180 на сто, а за полугодието — 140 и 172 на сто.

Добрата му професионална подготовка и комунистическо отношение към труда бяха основата за присъединяването му към почина на Петър Брайков. „Това е задъл

жение на всеки комунист — сподели Григоров. — Чие, комунистите, трябва винаги да даваме тон в работата, да бъдем сред първите“.

Младият шлюсер е от тези хора, които не се ограничават само със задълженията си на работното място. Той помага и на своите другари, които не могат да се справят с определена задача, както и на някои новопостъпили работници, недостатъчно запознати с производството. Включен е и в курсовете за квалификация, където опреснява знанията си и още повече овладява професията. Като председател на цеховия профкомитет организира и ръководи разнообразни мероприятия от политически и културно-масов характер, участва в производствени и организационни съвещания в завода.

Когато го попитах как вижда перспективите на завода и би ли го напуснал, Григоров ми отговори:

— Заводът има добри перспективи. В края на миналата тук ще се произвеждат всички видове везни с търговско предназначение, най-разнообразни дозираци устройства за промишлеността, селското стопанство, търговията и други. Радостен съм, че работя именно в този хубав завод. Струва ми се, че ако трябва да започна работа с непознати хора, би било много трудно. Това е недопустимо за мен.

В Завода за автоматични везни Григор Григоров дойде от Полски Тръмбеш. Сега той живее в Лясковец, тук има дом и семейство. И най-важното — тук е заводът, в който работи, където има добри приятели и другари. Те го обичат и уважават и той изразява като отличен производственик и комунист.

Тодор ЛИЦОВ

Сашевската бригадирка

Доловихме бързи стъпки. В рамката на отворената врата се появи млада жена — бригадирката в животновъдната ферма при ТКЗС в с. Сашево, Пенка Григорова.

— И за вас ще отдели времето — пътят каза тя и се изгуби между постройките в стопанския двор.

— Григорова е, отдадена предимно на фермата, а после на домакинството си — подчерта д-р Ангелов, ветеринарен лекар в кооператива. — Не само тя е, такава, но и пастирите и доичите. Голямата сила на трудолюбието им ги прави отзивчиви, по-

мага им да превъзмогват трудностите. Затова не бива да се учудвате, че фермата е изпълнила шестмесечния план за млекодондо с 113,5 на сто и за първото място в агрокомплекса.

След няколко минути пристигна Григорова.

— Сградата не е правена с перспектива и не може да стане както трябва — ядосваше се тя.

Ставаше дума за преустройство на един от оборите. Между циментовите му ясли свободно ще се движат превозно средство с фураж. Но между тях и механизиранията лента за почистване на говеждия тор разстоянието е по-малко от десетина сантиметра.

— И животните имат нужда от удобство — твърди бригадирката — и това е наша грижа. Дворовете на фермите са подравнени и ще ги асфалтираме. Оградата им ще бъде от бетон и желязо. И ние ще се радваме на модерното...

Запитах бригадирката как се грижат за кравите, че изпълняват плана за млекодонадо и телетата. Отговорът ѝ сякаш беше отдавна готов. Всичко вършела по рецепта: хранилище, поене, разходка, почистване. Като най-важно посочи разнообразното и пълноценно хранене с мекласа, люцерна, комбинирани фуражи с определено количество карбамид.

Всичко това е заслуга на първата ръка на комунистите Верка Колева, Райна Николова и техните другари Стойка Тодорова и Върба Георгиева, които редовно изпълняват личните си планове от няколко години насам. А Виолета Костадинова от десет години работи без прекъсване, независимо, че е майка на три малки деца. И работи безупречно. Тези думи важат и за Руска Маринова. И никой не се оплаква, напротив, всяка обича работата си.

За резултатите не малък дял има и Пенка Григорова. В стопанството работи вече от десетина години като зоотехничка и бригадирка. И всеки когато запитае за нея ще ви каже само хубави думи.

Кирчо ВАСИЛЕВ

ЕДИН ОТ СЪЗДАТЕЛИТЕ НА КЛОНА



Колективът на автостопанството в Елена е пред своята 20-годишнина. Един от неговите създатели е Кирил Николов Ячев. Със синовия общ и с дълбока признателност към него се отнасят онези служители на ботаника които бай Кири е обучил в мониторската професия, посветил ги е в занаята, в техниката, защото днес те са майстори на то него.

От създаването на клона до ден днешен има ли някои нерешени технически въпроси без намесата на бай Кири, не се е достигал желаният резултат. Много са случаите, когато разрезен шифор се връща от път и казва на механика, че се появило „чукане“ в двигателя или някоя неясна повреда в ходовата част. Затова се търси веднага консултацията и опита на стария майстор Кирил Ячев. Този неуморен труженник не

жали труд и време да бъде полезен за достигане техническата готовност на автопарка. В продължение на близо 20 години, като майстор, началник на сервис, бригадир и сега ръководител на агрегатната група той работи с ум, сърце и с младежко дръзновение, възпитавал е младите в дух на дружелюбие и взаимопомощ. От него те са усвоили „тънкости“ в стругарството, заварките, дваките и монтажа на дваките. А заговорим ли за рационализаторското дело, за участието му във внедряването на новостите в съоръженията на сервиса и за облекчение на труда на работниците, веднага се вижда колко ценен е този човек за целия колектив.

Няма и месец откакто дойде съобщението на ТИС при дирекцията във Велико Търново, че се приемат за внедряване предложенията на Кирил Ячев за комбинирани диференциал на автобус „Икарус“ от „Чепел“ — 350 и за комбинирани дирекция на „Икарус“ с такава от ЗИЛ-16. С това се облекчава до известна степен липсата на тези резервни части за „Икарус“ ите. Като ръководител на агрегатната група бай Кири има голям дял за постигнатите парични икономии от части, които са годни за втора употреба. В агрегатната група има готови скопости, диференциали, дискове и други, които спомогат да няма престой на коли

от липсата на такива авточасти. Не могат се изброи случаите, когато бай Кири е търсен за помощ в почивните му дни. Той тръгва от дома си без колебание, с готовност да помогне на чакания го шофьор.

Заслужено Кирил Ячев е носител на грамота на Министерството на транспорта, многократно е награждаван с различни наградни. Когато го потърсих в новия му дом до автогара, бай Кири бе във весело настроение, като се заимаваше с внучката си в цветната си градинка. В разговора, който водих с него, той разказа за ония големи трудности при създаването на клона с 30 товарни автомобили, за рабо

тата на голата поляна, която състави с добрата селска материална база, която дава възможност на колектива да решава задачите по техническия прогрес. Две години съм вече пенсионер — казва бай Кири. — Да остана в къщи знам, че няма да издържа. Не мога без хората, с които съм работил толкова време. Чувствувам, че имам още сили, да бъда полезен на колектива.

Между него и шума на машините, съскането на оксигените, миризмата на бензина и нафта се е създало единство и за него това е обикновено човешко щастие, това е животът!

Кирчо ВАСИЛЕВ

Завод за телевизори и радиоприемници

— Велико Търново

търси

да назначи ДВАМА ДУШИ СНАБДИТЕЛИ.

Заплащане — съгласно щатната таблица

Справка „Личен състав“.

3—3

Държавно параходство „Българско речно плаване“ — Русе

с ъ о б щ а в а ,

че започва набирането на курсанти за моряци за Морската учебна школа — Варна за учебната 1972 и 73 година. Обучението ще трае 9 месеца.

КУРСАНТИТЕ ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯТ НА СЛЕДНИТЕ УСЛОВИЯ

- да не са по-възрастни от 25 години
- да са изслужили военната си служба
- да са физически здрави
- да могат да плуват (установява се с изпит)
- да не са осъждани и да не са под съд

КАНДИДАТИТЕ ПОДАВАТ СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

- молба (по образец)
- свидетелство за завършено основно, средно или средно спец. образование
- автобиография в два екземпляра
- свидетелство за съдимост
- удостоверение за раждане
- медицинско удостоверение от Транспортна болница — Русе
- трудова характеристика от предприятия, където работи или от военното подразделение, където е служил
- снимки два броя, с вратовръзка, без шапка — паспортен формат
- По време на обучението курсистите получават следните доходи:
- а) месечна стипендия: — за неженени — 25 лв.
- за женени без деца — 40 лв.
- за женени с деца — 50 лв.
- с надбавки за деца,
- б) безплатно работно облекло
- в) безплатно общежитие
- г) безплатна храна

След завършване на школата кандидатът сключва договор с Параходството, като се задължава да работи по корабите на БРП — Русе като моряк най-малко 5 години.

Учебните занятия започват на 1. X. 1972 г. и на 1. IV. 1973 г. Документите за първия прием се подават до 15. VIII. 1972 г. и за втория прием до 15. II. 1973 г. Приемите са без конкурсен изпит.

Справки — Параходство БРП — Русе, телефони 2-51-71 (вътр. 280) — „Личен състав“.

2—1

Средно професионално-техническо училище по машиностроене „Киро Конаров“ — Горна Оряховица

с ъ о б щ а в а ,

че продължава срока за приемане на молби за учебната 1972 и 1973 г. както следва:

1. За тригодишния курс, в който се приемат момчета и момичета, завършили VIII клас за специалност „Лейарформовчик“.
2. За двугодишния курс, в който се приемат момчета и момичета, завършили VIII клас за специалност „Стругаро-фрезист“.

Кандидатите да подадат молби и документи в канцеларията.

ЗКПМ „Емил Попов“ — Велико Търново

търси

да назначи:

СТРУГАРИ
ФРЕЗИСТИ
БОРБЕРИСТИ
ШЛОСЕРИ
Н-К СКЛАД
СЧЕТОВОДИТЕЛ
ОБЩ РАБОТНИК.

Справка — „Личен състав“: тел. 2—30—44.

3—2

Стопанска дирекция на местната (държавна и кооперативна) промишленост и комунално-битови услуги

Окръжен клон „Свежест“ — Велико Търново

ПРЕДЛАГА

Високо качество
кратки срокове
културно обслужване
в клоновете си за химическо чистене и пране в градовете:

Велико Търново
Горна Оряховица
Свищов

Лясковец
Елена

Павликени

Стражица.

Граждани, облекчете нашия труд.

В ателиетата за химическо чистене и пране се употребяват висококачествени препарати, които ще придадат приятен аромат на бельото и дрехите ви.

ПОЛУЗАВЕМ УСЛУГИТЕ НА ОКРЪЖЕН КЛОН „СВЕЖЕСТ“.

За справки се отнасяйте на тел. 2—39—84.

4—2

КЕЧ — Велико Търново

и м а

вакантни длъжности:

НАЧАЛНИК ПРОИЗВОДСТВЕНО-ТЕХНИЧЕСКИ ОТДЕЛ
СТРОИТЕЛНИ ТЕХНИЦИ
ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ ОТ V ДО VII РАЗРЕД
ЗИДАРО-МАЗАЧИ ОТ V ДО VII РАЗРЕД
АРМАТУРИСТИ ОТ V ДО VII РАЗРЕД
ЕЛ. МОНТБОРИ ОТ V ДО VII РАЗРЕД

Постъпване веднага.

Справка: Личен състав телефон 2-00-17.

2—2

Георги ЕВДОКИМОВ

ЗА КУЛТУРНИЯ ЖИВОТ В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Още с приближаването си усещам присъствието на младия град. След съпровождателата те дълго равнина, изведнъж се сипва пейзажът на възможности се високо индустриални корпуси и съоръжения — чувстваш дълбокия пулс на живота в Полски Тръмбеш.

Съответствие на това впечатление се оказва впечатление твърде сред очертанията се контур на инициативите за културния отход на трудовите хора в думите на секретаря на градския съвет на изкуство и култура Росен Ковачев: „Отчетно-изборната конференция на съвета се състои през май. Сега всички сили се хвърлят за организиране на летния културен живот в града. Постоянни гости през този сезон са студентските и ученическите бригади. Загуба културната работа е съобразена с техниките изисквания. С координационните усилия на почти всички обществени организации и учреждения е открито бригадирското и пионерското лято, отбелязана е 30-годишнината на Отечественния фронт, съгласуват се бъдещите прояви“.

В града особено популярни са съботните и неделните вечери в летния парк. Младите инструменталисти и вокални изпълнители от естрадния състав „Електрон-70“ създават красива емоционална обстановка. Освен прекрасните викторини, забавни номера, гостуване на оркестри с репертоар от различни жанрове музика, необходимо е още разнообразяване програмата на тези увеселения.

Предстоят интересни вечери, посветени на строителите, на младото семейство, литературни рецитали. През пролетта е била организирана среща с Елена Джурова и обсъдена книгата „Мургаш“. Сега предстоят срещи с Петър Игнатов, генерал Захарий Захариев. Подготвя се среща на жените-професионалистки от селското стопанство и промишлеността.

През всеки летен сезон в градския парк работи летна читалня, която задоволява потребностите на гражданите за интересно четиво от любими книги, вестници и списания.

Радио-транслационният вълнел: програмни ръководители Пенка Гербузанаева е верен отразител на напрежението трудово всекидневие. Актуални рубрики тук са: „Бригадирски устрем“, „Земелски стопани, предаваме ви вас“. Жив отзвук предизвикват поздравителните концерти, които са морален стимул за челиците в производството.

Образцовото народно читалище „Отец Паисий“ организира и подпомага голяма част от масовата културно-просветна дейност. Под негово

то крило работят — четиригласен самодеев хор, театрална група, кръжок по художествено слово, естрадна, инструментално-вокална група. Танцовият състав при Държавния машиностроителен завод „Трънмай“ и оркестърът за народна музика при Битовия комбинат са най-достойните представители на художествената култура, която се твори в Полски Тръмбеш.

Книжният фонд на библиотеката надхвърля 20 хиляди тома. Усърдни читатели са Стефка Владкова, Ангелия Койчева, Александър Ганев и други. Необходими са усилия за активизиране на читателския интерес и за по-осезаемо участие на комсомолците в читалищната дейност.

В града разгръщат все по-широка дейност учредените културни клубове. В Клуба на атеиста се организират интересни, проблемни беседи и лекции. Културният клуб на пенсионера наброява 200 члена и има многобройни инициативни проявления — уреждат се трудови дни в помощ на народното стопанство, обменя се опит с други те градове в страната, организират се беседи с предимно здравен характер, които се включват в цялостната здравна пропаганда на града.

Ентусиазмът и желание за работа гори в членовете на Кино-фото клуба и Младешкия клуб. Но липсата на удобни помещения пречат на ентусиазираните младежи. Възможност без наличието на материална база е невъзможно и нормалното протичане на концерти, театрални постановки от гостуващи състави. Налажително е по-скоро решаване на този проблем.

В цялостната дейност на градския съвет за изкуство и култура, във взаимодествието му с масовите организации и учреждения има много жизнестойност. Преценката на успехите и срещаните трудности ще помогне за напредването изпълнение на високите изисквания, които постави Десятият конгрес на Партията пред нашата социалистическа култура.

Димитър КЕНАНОВ

Размисъл за дълга

На тоя свят ний всички сме дължници!
И трябва всичко да му отдадем,
дорде гори във нашите зеници
искрица плам, дорде дъха ни спре.

С епохата да бъдем съпричастни.
Минутка да не знаеме покой.
Ако потрѣба и сърцата страстни
да хвърлим във решителния бой!

Та всеки с чиста съвест да си каже:
„Живот живях и красота творих!
И в радостта, частичка нека дажѣ,
аз имам право — честно се трудих!“

Затуй на тоя свят сме ний дължници!
И трябва всичко да му отдадем,
дорде гори във нашите зеници
искрица плам, дорде дъха ни спре!

Цаньо ПОВЧЕВ

Средно общообразователно спортно училище — Велико Търново

УВЕДОМЯВА

всички интересувани се, че за учебната 1972-73 година ще проведе приемни изпити за набиране ученици в V клас както следва:

1. ЛЕКА АТЛЕТИКА — момчета и момичета — 25 места.
2. СПОРТНА ГИМНАСТИКА — момчета и момичета — 18 места.
3. БОРБА — момчета — 25 места.
4. БАСКЕТБОЛ — момчета и момичета — 25 места.
5. Художествена гимнастика — 7 места.

Подават се следните документи:

1. МОЛБА
2. УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЗАВЪРШЕН IV КЛАС С УСПЕХ НАЙ-МАЛКО ДОБЪР (4).
3. АКТ ЗА РАЖДАНЕ
4. МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО

5. ХАРАКТЕРИСТИКА ОТ УЧИЛИЩЕТО

Срок за подаване документи е 25 август.

Приемните изпити ще се провеждат на 4 и 5. IX. на градския стадион в гр. Велико Търново от 8 часа.

Нормативите за изпитите се намират в канцеларията на училище „Вачо Киро“ (тел. 2-04-32).

На всички приети се осигурява безплатна храна и общежитие.

Завършилите спортното училище имат право да кандидатствуват във всички висши учебни заведения.



„1394“

Мотко БУМОВ

Вълнуваща среща в бащиното огнище

Винаги, когато човек си спомня за бащината стая, която е напуснал по редица обстоятелства, пред него изникват мили картини, порождават се трепетни възприятия. А една среща с тези, с които си свързал най-ранните години от живота си, където за пръв път си отворил очи, където си на правил първите стъпки, е толкова затрогваща, че не можеш никога да я забравиш.

От дълго време зрееше идеята да се организира другарска среща на всички родени, израснали или живущи понастоящем в китната балканска махала Горни Геновци, Еленско.

Осъществена неотдавна среща тук ще остане паметна за присъстващите на нея 160 човека. Дошли бяха тези, за които е скъп родният край.

При откриването на срещата, инженер Васил Йорданов, живущ в Русе, прикани присъстващите към еднотипно мълчание — почин към паметта на покойните горногеновчани. По-нататък той говори за необходимостта от усилията на всички, за да се поддържат прелестите на махалата и да бъде тя винаги притегателен кът за отморна на тия, които са я напуснали.

Извиха се кръшния хора, пяха се народни песни.

Тези вълнуващи минути бяха запечатани от много фотокамери, но най-пълно те се запечатаха в сърцата и душите на присъстващите.

Никола ГЕНОВСКИ

Книга за ленинградската блокада

Наскоро издательството на Българската комунистическа партия предложи на читателите си книга първа и втора на романа „Блокада“ от светски писател Александър Чачевски. По своя замисъл романът представява многоплавно изображение на Великата отечествена война като авторът акцентира преди всичко върху ленинградската обсада — един от най-възловите и драматични моменти от войната.

По своите идейно-художествени качества романът „Влокада“ се нарежда между най-крупните произведения на съвременната съветска белетристика, посветена на войната.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„Борба“ интервюира:

Нападателят стил — гаранция за победа

Разговор със старши-треньора на футболния отбор на „Етър“ майсторът на спорта АПОСТОЛ ЧАЧЕВСКИ.

Само дни ни делят от започването на футболното първенство. Отново хилядите любители на кръглата топка ще изпъват стадионите, ще подкрепят играча на своите любими.

С особено възбуждение, с голямо нетърпение почитателите на футболния отбор на „Етър“ очакват откриването на новото първенство в елитната група. Тяхната радост нараства и от това, че в състава се вляха нови състезатели, които вдъхват добри надежди. Върна се при своите Димитър Цекков, бивш състезател на „Локомотив“ София. Несъмнено много полезни за отбора ще бъдат и останалите нови играчи: Иван Петров (от „Черноморец“ — Бургас), Николай Вълчков (от „Чавдар“ — Троян), Людмила Михайлов (от „Академик“ — Свищов).

От няколко дни за старши-треньор на отбора е назначен майсторът на спорта Апостол Чачевски. Спортната обществност, всички, пожелавали изтъкнати от преди години състезател на „Локомотив“ София, нееднократно включават в младежкия, национални отбор на Републиката.

Майсторът на спорта Апостол Чачевски е започнал състезателната си дейност през 1949 година в столичния „Локомотив“. През 1966-67 година е бил състезател и помощник-треньор на отбора. По-късно е избран на специализация в Съветския съюз. С назоваването си в България е треньор на „Академик“ — София, а от 1969 година бe треньор в Кипър.

Представителят на редакцията Петър КАЙШАНОВ се срещна и разговаря с м. с. Апостол Чачевски, който бe любезен да отговори на зададените му въпроси.

— Другарю Чачевски, с какви чувства вие вие Велико Търново?

— Ще отговоря с две думи — с желанието да работя така, че футболният отбор на „Етър“ да заеме достойно място сред елитните отбори на страната.

— Наблюдавали ли сте игра на „Етър“?

— От няколко дни съм тук, не познавам още добре състезателите. „Етър“ съм наблюдавал само един път — когато той влезе в „А“ РФГ и игра първия си мач с „Академик“ — София, който треньор бях тогава. Както си спомняте мачът завърши при резултат 1:1. Но от тогава минаха няколко години. Някой от състезателите на отбора са напуснали, дошли са нови. Но което сега ми прави най-приятно, най-хубаво впечатление, и искам да го подчертая, е че момчетата са много старателни в тренировките, влатат голяма амбиция. А това е вече един хубав симптом, сигурна гаранция, че и по време на пър-



венството те ще играят пак с такова усърдие, ще се стараят да запазват достойно честта на своето дружество, на Велико Търново, на окръга. По всичко личи, че отборът има потенциални сили и възможности за добро представяне.

— Каква ще бъде Вашата основна цел?

— Привърженик съм на нападателят стил на игра. Та надали в това е силата, красотата на футбола — да има повече голове, повече емоции. И аз, и моят помощник, ще се постареем по време на първенството футболните на „Етър“ да наложат свой

стил — да играят нападателят, да вкарват повече голове. Мисля, че те ще оправдаят нашите надежди, ще ни доставят много радост.

Несъмнено хилядите привърженици на „Етър“ от сърце подкрепят последните мисли на м. с. Апостол Чачевски. На него и на прекия му помощник Петър Шатров, досегашен старши-треньор на отбора, те желаят успех. А от своите любими — състезателите на „Етър“ — те очакват да видят красива, сърцата игра, достойно да представят името на своето дружество, на Велико Търново и окръга.

„ЕТЪР“ „ДУНАВ“ 1:2

Вчера на стадион „Ивайло“ във Велико Търново се състоя първата контролна футболна среща на „Етър“ пред новия сезон на собствения терен.

Гостите от „Дунав“ — Русе де монстрираха по-силен игра, бяха по-результатни.

Домашните играха под своите възможности. Нападателят, показвайки отчасти своите слабости — неуменее да реализират създадени те голове.

Головете отбелязаха: Луканов (10) за „Етър“ и Маринов (7) за „Дунав“.

(Соб. инф.)

ДОСТОЙНО ЩЕ ПРЕДСТАВЯТ ОКРЪГА

Лошото време не е пречка за плувците — това бяха първите думи на Ал. Букреев, зам. председател на плувната секция при физкультурното дружество „Червено знаме“ — Павликени, с когото имаше разговор за плувиания спорт в града.

Той сподели, че въпреки претованите валежи плувните басейни в града се използват добре. Те са открити още в началото на юни. Под прикрито ръководство на спасителите Стефан Монов и Драгя Иванова всяка сутрин се водят занимания с начинаещи плувци-ученици от основните училища.

Тук водят подготовката си и тези, които ще участвуват в преплуването на ека Дунав.

Радостно е да се отбеляжи, че отборите на дружест-

вото се представиха добре в окръжните състезания. Второто място, което бe завоювано е успех за плувците от града. А в окръжното средношколно първенство плувците на Техникума по механика зация на селското стопанство заеха първо място. Успешно се представиха и състезателите на МЗ „Заря“. В окръжното професионно първенство те също се класираха на първо място.

Наша гордост са плувците Николай Ганев, Георги Енев, Венцислав Петров, Неделко Стойчев, Александър Иванов, Генчо Иванов, Денка Ненова, Йордан Монов и много други.

Те достойно ще представят окръга и града в предстоящите републикански състезания.

Йордан ДРУМЕВ

Зона „Янтра“

ПРОГРАМА

Есенен сезон — 1972-1973 г.

I кръг — м. август — 17 ч.

26 — Черн. Поп. — Лок. Др.
Н. Илчев С. — Веч. Ев.
Лев. Ляс. — 3. зав. Р.
3. ком. ГО — Лев. ПТ
Ботев Лас. — Жел. ГО
27 — Лок. Кам. — Рак. Сев.
Лев. Ом. — Сеп. Тър.
Янтра Гб — Бенковски

II кръг — м. септември — 16.30 ч.

2 — Септември — Янтра
Вечвой — Лок. (Кч)
Черном. — Н. Илчев
3 — Лок. (Др) — Бен.
Жел. — Левски (Ом)
Лев. (ПТ) — Ботев
3. зав. (Рс) — 3. ком. (ГО)
Ракowski — Лев. (Ляс)

III кръг — 16.30 ч.

10 — Н. Илчев — Лок. (Др)
Лок. (Кч) — Черном.
Лев. (Ляс) — Вечвой
3. зав. (ГО) — Рак. (Рс)
Ботев — 3. зав. (Рс)
Лев. (Ом) — Лев. (ПТ)
Янтра — Железничар
Бенковски — Септември

IV кръг — 16.00 ч.

16 — 3. зав. (Рс) — Лев. (Ом)
Черном. — Лев. (Ляс)
Н. Илчев — Лок. (Кч)
17 — Лок. (Др) — Септем.
Жел. — Бенковски
Лев. (ПТ) — Янтра
Ракowski — Ботев
Вечвой — 3. ком. (ГО)

V кръг — 16.00 ч.

23 — Лев. (Ляс) — Н. Илчев
Лев. (Ом) — Ракowski
Янтра — 3. зав. (Рс)
Бенковски — Лев. (ПТ)
24 — Лок. (Кч) — Лок. (Др)
3. ком. — Черноморец
Ботев — Вечвой
Септември — Желез.

VI кръг — 15.30 ч.

30 — Вечвой — Лев. (Ом)
Черном. — Ботев
Н. Илчев — 3. ком. (ГО)

Лок. (Кч) — Лев. Ляс.
Лок. (Др) — Желез.
Лев. (ПТ) — Септем.
3. зав. (Рс) — Бенков.
Ракowski — Янтра

VII кръг — м. октомври — 15.30 ч.

7 — Лев. (Ом) — Черном.
Бенковски — Ракowski
Септем. — 3. зав. (Рс)
8 — Лев. (Ляс) — Лок. (Др)
3. ком. (ГО) — Лок. (Кч)

Ботев — Н. Илчев
Янтра — Вечвой
Желез. — Лев. (ПТ)

VIII — кръг — 15.30 ч. — 15.00 ч.

15 — Лок. (Др) — Лев. (ПТ)
3. зав. (Рс) — Желез.
Ракowski — Септември
Вечвой — Бенковски
Черном. — Янтра
Н. Илчев — Лев. (Ом)
Лок. (Кч) — Ботев
Лев. (Ляс) — 3. ком. (ГО)

IX кръг — 15.00 ч.

21 — 3. ком. (ГО) — Лок. (Др)
Ботев — Лев. (Ляс)
Бенковски — Черном.
Септември — Вечвой
22 — Лев. (Ом) — Лок. (Кч)
Янтра — Н. Илчев
Желез. — Ракowski
Лев. (ПТ) — 3. зав. (Рс)

X кръг — м. декември — 15.00 ч.

28 — Ракowski — Лев. (ПТ)
Вечвой — Железничар
Лок. (Кч) — Янтра
Лев. (Ляс) — Лев. (Ом)
3. ком. (ГО) — Ботев
29 — Лок. (Др) — 3. зав. (Рс)

Черном. — Септември
Н. Илчев — Бенковски

XI кръг — м. ноември — 15.00 ч.

4 — Ботев — Лок. (Др)
Бенковски — Лок. (Кч)
Левски (ПТ) — Вечвой
5 — Лев. (Ом) — 3. ком. (ГО)

Янтра — Лев. (Ляс)
Септември — Н. Илчев
Железничар — Черном.
3. зав. (Рс) — Ракowski
от 10 ч.

XII кръг — 15.00 ч.

11 — Черном. — Лев. (ПТ)
12 — Лок. (Др) — Ракowski
Вечвой — 3. зав. (Рс)
Н. Илчев — Железничар
Лок. (Кч) — Септем.
Лев. (Ляс) — Бенков.
3. ком. (ГО) — Янтра
Ботев — Левски (Ом)

XIII кръг — 15.00 ч.

18 — Бенков. — 3. ком. (ГО)
Септем. — Лев. (Ляс)
Ракowski — Вечвой
19 — Лев. (Ом) — Лок. (Др)
Янтра — Ботев
Желез. — Лок. (Кч)
Лев. (ПТ) — Н. Илчев
3. зав. (Рс) — Черном.

XIV кръг — 14.30 ч.

25 — Лок. (Др) — Вечвой
Черном. — Ракowski
Лок. (Кч) — Лев. ПТ
Лев. (Ляс) — Желез.
3. ком. — Септември
Ботев — Бенковски
26 — Н. Илчев — 3. зав. (Рс)
Лев. (Ом) — Янтра

XV кръг — м. декември — 14.30 ч.

2 — Бенков. — Лев. (Ом)
Септем. — Ботев
Желез. — 3. ком. (ГО)
3. зав. (Рс) — Лок. (Кч)

Ракowski — Н. Илчев
Вечвой — Черноморец
Янтра — Лок. (Др)
Лев. (ПТ) — Лев. Ляс.

БФФ — ЗОНОВА КОМИСИЯ — ВАРНА